

MALOKARPATSKÝ POSOL

MESAČNÍK FARNOSTI HORNÉ OREŠANY

Ročník: V.

November 2020

Číslo: XI.

ČLOVEK MIENI, PÁN BOH MENÍ...

Udalosti, akcie, oslavy... a nič z toho. Viacerí sme mali plány... Niektorí povedia, že pandémia nás zastavila. Iní povedia, že Boh nás napomína a jeho zdvihnutý prst je iste k zamysleniu a výzvou k zmene života, no mnohí sa správajú tak, že pokánie nepotrebujú, žiaľ na ich vlastnú škodu...

Viaceré snúbenecké páry odložili termín svadby. Nekonalo sa ani stretnutie s dôchodcami v rámci „mesiaca Úcty k starším,“ ani obecná akcia s názvom „Orešanský rínek“ a iné... Nedajme si však napriek všetkým okolnostiam vziať radosť zo života, ktorý keď prežívame s Bohom je krásny i keď chvíľami ťažký. Nedajme si vziať pokoj z našich sŕdc. Pomôže nám k tomu čítanie Božieho slova i duchovnej literatúry. Pomôže nám k tomu modlitba. Pomôže nám k tomu to, aby sme žili vo svornosti a nie vo svároch. Pomôže nám k tomu vzájomná láska, ktorú musíme upevňovať medzi nami. Vyvarujme sa akémukoľvek rozdeleniu. Sviatosťný život v tomto čase nie je taký, na aký sme boli zvyknutí. A svätá spoveď, či Eucharistia nám mnohým musia chýbať, no nezabúdajme, že na požiadanie je možné poskytnúť sviatosť zmierenia a sv. prijímanie kedykoľvek. Viem, že sme ochudobnení o zdroj vnútornej posily, ktorú sviatosti ponúkajú, predsa verím, že využijeme túto možnosť pristupovania k sviatostiam s väčšou túžbou a radosťou, keď pomínie táto skúška koronakrízy.

Niekedy máme pocit, že akoby telo bolo viac, ako duša, keďže obchody sú otvorené, ale kostoly pre verejné slávenie bohoslužieb boli načas zatvorené, hoci sme boli ochotní dodržiavať všetky opatrenia.

Ľudská duša je nesmrteľná, bude žiť večne, či už v nebeskej blaženosti, alebo vo večnom zatratení. My sme stvorení pre nebo, ako hovorí sv. Ján Bosko a máme sa usilovať robiť všetko preto, aby sme slávu neba po smrti požívali. Znamená to aj to, aby sme sa nestarali len o telesné potreby, ale aj o duchovné. Využívať musíme preto zodpovedne aj svoj čas, ktorý je darom od Pána Boha.

A čo naša návšteva cintorínov? Tento rok je to všetko s obmedzeniami, ktoré musíme rešpektovať. Cirkev na Slovensku však udelila na celý mesiac november možnosť získať úplné odpustky za zosnulých. Veríme, že sa obmedzenia uvoľnia a veriaci vo väčšom množstve budú môcť prísť aj na sv. spoveď a na sv. prijímanie do kostola, či navštíviť cintorín, kde sa pomodlia za zosnulých.

Duch. otec Milan

UVAŽUJME NAD BOŽÍM SLOVOM MK 13, 33-37

Ježiš povedal svojim učeníkom: „Majte sa na pozore, bdejte, lebo neviete, kedy príde ten čas. Je to tak, ako keď človek odcestuje: opustil svoj dom, svojim sluhom odovzdal moc, každému určil prácu a vrátnikovi prikázal bdieť.

Bdejte teda, lebo neviete, kedy príde pán domu: či večer, či o polnoci, či za spevu kohúta alebo ráno.

Aby vás nenašiel spať, keď príde nečakane!

A čo hovorím vám, hovorím všetkým: Bdejte!“

Keď som raz prišiel na návštevu do jedného kláštora, sestra, ktorá mi otvorila ma zaviedla najprv do kaplnky a povedala: „Tu je Pán nášho domu, ktorého treba najprv pozdraviť.“

Keď na prvú adventnú nedeľu počujeme o bdelosti, ktorú máme prežívať, čiže byť pripravení na Kristov druhý príchod, ktorý nevieme, kedy nastane, Pán Ježiš hovorí, že to bude ako keď človek odcestuje a každému zverí potrebné úlohy. Ten, čo odcestuje, je Boží Syn – Pán domu, toho domu, ktorým je Cirkev i toho nášho životného domu, ktorým je náš pozemský život. On vystúpil do neba a Cirkvi, ktorú založil, určil rôzne úlohy, až kým sa sám vráti na zem. To bude jeho druhý príchod. Prvý Kristov príchod sa udial

v skrytosti, ten druhý bude slávny, avšak nevieme kedy... Preto nám káže bdieť. Čo to znamená pre nás bdieť? Znamená to nezabúdať na Pána Boha a plniť si záväzky vyplývajúce z krstu, teda žiť podľa viery a tak byť spojený s Kristom. A Cirkev nám hovorí, čo máme robiť. Nuž ale počúvame učiacu Cirkev? Počúvame Svätého Otca, biskupov a kňazov? Ak o niekom vieme, že prestal chodiť do kostola z pohodlnosti, alebo z lenivosti, tak prestal bdieť. Kto sa prestal modliť, prestal aj bdieť. Kto má neporiadok v živote, žije vo svároch a všetko mu vadí, prestal bdieť. Ale ten, kto sa modlí, túži sa stretnúť s Kristom v Eucharistii, kto nažíva v láske a v pokoji s ostatnými – ten bdie, to znamená je pripravený na Pánov druhý príchod.

SPOZNÁVAJME SVÄTÝCH

23. november – Svätý Kolumbán, opát

Narodil sa v prvej polovici 6. storočia v Írsku. Nadobudol vzdelanie v posvätných i svetských vedách. Rozhodol sa pre mníšsky život a odišiel do Galie, kde založil viacero kláštorov s prísnu disciplínou. Keď sa musel vysťahovať, šiel do Itálie, kde založil kláštor v Bobiu. Veľmi sa zaslúžil o kresťanský a rehoľný život. Zomrel roku 615.

Z Poučení svätého opáta Kolumbána

(Instr. 11, 1-2: Opera, Dublin 1957, 106-107)

V podobnosti s Bohom je veľká dôstojnosť človeka, ak si ju zachová

Mojžiš v Zákone napísal: „Boh urobil človeka na svoj obraz a na svoju podobu.“ (Gn 1,27.26) Všimnite si, prosím, dosah tohto výroku. Všemohúci, neviditeľný, nepochopiteľný, nevýslovný, neoceniteľný Boh vytvoril z hlíny človeka a poctil ho hodnosťou svojho obrazu. Čože má človek spoločné s Bohom? Čo má zem s duchom? Veď „Boh je duch“ (Jn 4,24). Je

veľké vyznačenie, že Boh vložil do človeka obraz svojej večnosti a podobu svojho života. V podobnosti s Bohom je veľká dôstojnosť človeka, ak si ju zachová.

Ak bude správne používať schopnosti vložené do duše, bude podobný Bohu. Boh nás teda prikázaniami poučuje, že mu musíme vrátiť všetky schopnosti, ktoré do nás zasial na samom začiatku nášho života. Toto je prvé: „Milovať nášho Pána z celého srdca,“ (Mt 22,37) „lebo on prvý“ od počiatku, prv, ako sme boli,

„miloval nás“ (1Jn 4,10). Veď láska k Bohu je obnovenie jeho obrazu. A Boha miluje ten, kto zachováva jeho prikázania. Povedal totiž: „Ak ma milujete, zachovávajte moje prikázania.“ (Jn 14,15) A jeho prikázanie je vzájomná láska, podľa toho: „Toto je moje prikázanie: Aby ste sa milovali navzájom, ako som ja miloval vás.“ (Jn 15,12)

Lenže pravá láska „nemiluje len slovom, ale skutkom a pravdou“ (1Jn 3,18). Vráťme teda nášmu Bohu, nášmu Otcovi, jeho obraz neporušený, v svätosti, lebo on je svätý podľa toho: „Budte svätí, lebo ja som svätý;“ (porov. Lv 11,14) v láske, lebo je láskou podľa toho Jánovho: „Boh je láska;“ (1Jn 4,8) v dobrote a pravde, lebo on je dobrý a pravdivý. Nemaľujme obraz nepriateľa. Kto je surový, kto je hnevľivý, kto je pyšný, maľuje obraz tyrana.

Aby sa teda v nás neformoval tyranský obraz, nech v nás Kristus maľuje svoj obraz, lebo on hovorí: „Svoj pokoj vám dávam, svoj pokoj vám zanechávam.“ (Jn 14,27) Ale čo nám pomôže, keď budeme vedieť, že pokoj je dobrý, ak ho dobre nezachováme? Veď to najlepšie býva najkrehkejšie a čím je niečo cennejšie, tým väčšiu pozornosť a bedlivejšiu opateru si to vyžaduje. A je veľmi krehké to, čo sa stráca ľahkomyselnou rečou a zaniká aj najmenšou urážkou brata. Lebo ľudom nepôsobí nič taký pôžitok, ako hovoriť o cudzích veciach a miešať sa do cudzích vecí, kdekade viesť plané reči a ohovárať neprítomných. Apreto tí, čo nemôžu povedať: „Pán mi dal jazyk učeníka, aby som vedel milým slovom posilniť unaveného,“ (Iz 50,4) nech mlčia, a ak niečo povedia, nech to šíri pokoj.

TRPELI ZA VIERU – OSOBNOSTI NAŠICH ČIAS

V senioráte Spoločnosti Ježišovej v Ivanke pri Dunaji 10. apríla 2008 zomrel emeritný biskup a politický väzeň Mons. Peter Dubovský SJ. Telesné pozostatky otca biskupa očakávajú slávne vzkriesenie v Katedrále sv. Jána Krstiteľa, kde boli uložené do krypty dňa 16. apríla. Na tomto mieste odpočíva aj biskup Mons. Pavol Hnilica.

Mons. Peter Dubovský sa narodil 28. júna 1921 v Rakoviciach pri Piešťanoch. Jeho život bol od začiatku v Božích rukách. Ako ročného chlapca ho postihol záškrt. Lekár povedal, že do rána zomrie. Jeho matke dala susedka drastickú radu, aby potierala mandle petrolejom až praskli. Vďaka tomu prežil.

Absolvoval meštiansku školu vo Vrbovom a v roku 1935 nastúpil do gymnázia v Trnave. V štúdiách pokračoval v Ružomberku a v roku 1944 zmaturoval v Kláštore pod Znievom. V roku 1945 vstúpil do Spoločnosti Ježišovej /jezuiti/. V r. 1947 začal študovať filozofiu a teológiu na vysokej škole v Brne. V roku 1950 žil v kláštore jezuitov v Trnave a tu ho zastihla tzv. „barbarská noc“ z 13. na 14. apríla. So spolubratmi bol prevezený do centralizačného kláštora v Jasove, odtiaľ do Podolíncu, kde ho povolali na základnú vojenskú službu do pomocných technických práporov /PTP/. Pracoval vo Svätej Dobrotivej, v Kladne a v Prahe. Na Štedrý deň 24. decembra 1950 v Prahe prijal kňazskú vysviacku z rúk biskupa Kajetána Matoušku. Doklady k vysviacke mal pribité v opätku topánok. Po prepustení z vojenskej služby zostal v Prahe a pracoval v tom istom podniku. Dňa 18. mája 1961 bol tajným biskupom Dominikom Kaľatom SJ, tajne vysvätený za biskupa. V Prahe sa venoval vysokoškolákom i mnohým rodinám. Udržiaval spojenie s Vatikánom, hlavne cez biskupa Pavla Hnilicu a cez Quida Mirtiho, podnikateľa s hračkami z hnutia Fokoláre. To bol dôvod, prečo ho 2. novembra 1962 zaistili a odsúdili na 6 rokov odňatia slobody. Zaistený a väznený bol aj taliansky podnikateľ Quido Mirti. Po návrate z väzenia pán biskup nadviazal kontakt s kardinálom Františkom Tomáškom a tiež s neskorším biskupom Štefanom Trochtom. Opäť pracoval medzi vysokoškolákmi, ale štátna bezpečnosť jeho aktivity nezachytila. Keď bol zamestnaný v Konštruktíve ako úradník, prišiel za ním Ing. Ján Blaha a tvrdil, že ho za ním posielala tajný biskup Pavol Hnilica s tým, aby ho vysvätil za biskupa, čo nebola pravda. Biskup Dubovský ho však 28. októbra 1967 tajne konsekroval za biskupa a ten už na druhý deň vysvätil za biskupa svojho učiteľa Felixu Davidka, na čo nemal súhlas svojho svätiteľa. Z toho dôvodu boli kňazské a biskupské svätenia tajne udelené Felixom Davidkom mužom /aj ženatým/ a ženám označené za pochybné a neplatné.

V roku 1969 dostal biskup Peter Dubovský štátny súhlas do pastorácie v banskobystrickej diecéze. Nastúpil za kaplána do Nitrianskeho Pravna, v roku 1971 sa stal správcom farnosti v Novej Lehote /miestna časť Handlovej/. V miestnom kostole vysvätil za kňazov viacerých rehoľníkov, ako napr. Ladislava Csontos SJ, Petra Zahoranského SJ, lekára, P. Dohnala OFM, P. Ladislava Šofránka SJ, a mnoho iných.

Po páde totalitného režimu bol v roku 1990 otec biskup Dubovský vymenovaný za správcu farnosti Handlová, ale už o rok na to bol banskobystrickým biskupom Mons. Rudolfom Balážom menovaný za pomocného biskupa a v roku

1993 za generálneho vikára. V rokoch 1991-1999 zároveň predsedal SSVv Trnave a v rokoch 1995-2000 ho Konferencia biskupov Slovenska zvolila za generálneho sekretára. Ako pedagóg vyučoval na Teologickej fakulte Trnavskej univerzity so sídlom v Bratislave a na teologickom inštitúte v Banskej Bystrici – Badíne. Po dosiahnutí kánonickeho veku 30. júna 1997 abdikoval z úradu pomocného biskupa. Presťahoval sa do komunity jezuitov v Banskej Bystrici – Radvani, kde pastoračne vypomáhal v miestnej farnosti. Neskôr prešiel do Seniorátu Spoločnosti Ježišovej v Ivanke pri Dunaji. Pán biskup nezabúdala na ľudí, ktorí potrebovali jeho pomoc ani na priateľov. Mohli sme sa s ním stretnúť aj pri poslednej rozlúčke s vedúcou ekonomického oddelenia SSV v Majcichove. Dňa 5. júla 2002 splnil sa mu veľký sen, keď mohol vo svojom rodisku konsekrovať nový kostol sv. Cyrila a Metoda, na postavení ktorého mal najväčšiu zásluhu.

Páter Zahoranský o Mons. Petrovi Dubovskom povedal: „Pán biskup robil tichú a poctivú prácu pre Cirkev. Ako bol drobný postavou, bol aj veľmi skromný. Zdalo sa, akoby bol v tieni biskupa Korca a pritom robil záslužnú prácu pre Cirkev a veriacich na Slovensku.

Mária Nováková

POZDRAV SPOD ZOBORA (6)

V úvode veľa srdečných pozdravov zo starobylej Nitry so želaním, aby nám Pán pomohol pri ukončení tejto hroznej pandémie. Aj my to tu prežívame, aj nás to znepokojuje. Je to výzva aj na pokánie, polepšenie svojho života. Ako píše biskup Hlouch: „Choď na koreň tvojej žiadostivosti, žiadostivosti po sláve, pôžitkoch a zmyselnej rozkoši. Sekeru hneď na koreň! Udusiť iskru! Cvičiť sa!“ Je to aj výzva, aby sme sa vo všeobecnosti obrátili na Všemohúceho o pomoc, ako o tom píše v úvodníku októbrového čísla Váš duchovný otec v článku: „Pýtame sa, dokedy to potrvá?“

Aby som nadviazal, je dôležité s milosťou Božou spolupracovať, teda hlboká viera a pevná vôľa. Spomínal som, že som dostal výčitku, že som teoretik.

Iste rád hovorím o náboženských otázkach, ale aj o politike a o športe. Ale snažil som sa aj spolupracovať s Božou milosťou. Po mojom obrátení som takmer nevynechal sv. omšu a sv. prijímanie, pravidelne sa spovedal a tiež som veľa čítal, čo ma priviedlo až k tomu, že som sa stal kňazom. Ešte ako laik som chodil aj na litánie do farského kostola vzdialeného vyše kilometra, čo vyrušilo jedného občana, ktorý ma zastavil a priateľsky mi dohovárал, čo mám z toho, že chodím do kostola a ešte na litánie, že aj tak všetci skončíme na cintoríne a bude koniec. Hovorím mu: „A ste si taký istý?“ Mlčal. A ja mu hovorím: „Ja som si istý, že nebude koniec. Život pokračuje ďalej, čo záleží aj na našej zbožnosti“. Odvtedy mi dal pokoj.

Moja spolupráca s Božou milosťou sa objavila aj v iných oblastiach života. Hneď po obrátení (pred 63 r.) som si napísal na papier viacero predsavzatí. Žiaľ, ten papier sa mi stratil, a čo je dôležité, že s pomocou Božou som tie predsavzatia dokázal splniť. Pamätám si, že som si napísal, že:

1. s okamžitou platnosťou **prestávam fajčiť**. Odvtedy som cigaretu nemal v ústach a tohto zabijáka ľudstva som sa zbavil.

2. **Prestávam piť alkohol**, ktorý podľa odborníkov škodí v malom množstve málo, vo väčšom veľa. Dlhé roky som pohárik nemal v ruke, až na otcove narodeniny mi nalial s poznámkou: „To si nechceš so mnou ani štrngnúť?“ A tak som ho nechcel zarmútiť a odvtedy si príležitostne nejaký ten pohárik vypijem. Pokúšal som sa založiť spolky striezlivosti v seminári i vo farnostiach, žiaľ, nemal som veľký úspech.

3. Nedokázal som obísť **cukráreň**, ale som si rázne povedal, že koniec maškrtám.

4. V piatok som používal **suchú diétnu liečbu** podľa Kafku od štvrtka večera do soboty rána na prečistenie organizmu od toxických látok. Spočiatku to bolo veľmi ťažké, mal som úžasný hlad. Snáď by som jedol aj trávu, ale postupne som si zvykol, ba neskôr som sa až na to tešil, keď som cítil, ako mi to prospieva. Podotýkam, že v tejto liečbe sa nepoužíva voda, ale iba suché rožky, aby sa absorbovali všetky toxíny. To som praktizoval šesť rokov, v seminári to už nešlo. Aj na poštárskom kurze v Liptovskom Mikuláši ma predstavení nahovárali, že to ani Cirkev nežiada. Ale som im pripomenul, že to robím aj zo zdravotných dôvodov.

5. Zbaviť sa všetkých nepekných, **neslušných slov, vulgárnych**, čo bolo ľahšie, lebo Boha som nikdy nezahrešil ani pred obrátením a tých nepekných slov som sa pomerne ľahko zbavil.

6. Ďalšia oblasť bola **pohyb a šport**. Chodieval som behať k Váhu na násyp, ktorý u nás menujú títeš, lebo tam boli aj stĺpy a vedel som si zmerať aj čas. Mal som aj také úsmevné príbehy. Raz keď som utekal, otec práve išiel k Váhu a stretol dedka.

Ten mu hovorí: „Jozó, čo to tam aký blázon behá po tom títeši?“ Otec mi povedal svoje a tak som dobehol dedka: „Dedko, to som ja ten blázon. Čo robím blázniveho, keď na zdravom vzduchu sa rozhybem. A tí čo v šenku v začudenej miestnosti pijú alkohol, tí sú múdri? Dedko mi hovorí: „Chlapče, nehnevaj sa, to tu nebýva zvykom“. Raz som utekal zo susednej dediny zo Siladic a mal som červené trenírky. A jedna teta ma zazrela a v dedine vyhlasovala, že z ústavu z Hlohovca vybehol nejaký človek v červených trenírkach. A druhá žena jej hovorí: „Ale veď to je Milan Mrvov“. O láske k pohybu a športu svedčí i to, že som prešiel končiare Vysokých a Nízkyh tatier, 210 krát som bol na Záruboch, na bicykli som prešiel okolo Slovenska, viac opisujem v mojom „Vyznaní“. Platí slogan: „Viac pohybu dnes, hravo prekonáš stres!“

7. **Otužovanie v studenej vode**. Viackrát v týždni som sa otužoval v studenej vode, či už som si doma naplnil vaňu studenou vodou. V zime som po snehu išiel k studni a tam som do koryta napustil studenú vodu a z maštal'ky som po snehu vyzlečený sa ponáral do tejto vody, dobre si pocvičil a choroby boli preč. Ešte koncom októbra som sa kúpал vo Váhu k údivu prítomných.

8. **Poctivosť v hmotných veciach**. Nepamätám si, že by som sa obohatil niečím cudzím, ba bol som taký dochvilný, že keď som cestoval do Bratislavy zo Šúroviec, nemali lístok, len s prípojom do Leopoldova a sprievodca mi cestou vypísal príslušný poplatok. Ale stalo sa, že sprievodca vôbec neprišiel, a čo sa stalo, v Bratislave som si na stanici kúpil lístok do Leopoldova a ten som hodil do koša a bol som so železnicou vyrovnaný. Aj v pastorácii som veľmi dbal, aby som súkromné peniaze oddelil od úradných. V pochybnostiach som sa prikláňal k úradným.

9. Snáď ešte spomeniem **pracovitosť**, lebo sa hovorí, že šiestym cirkevným prikázaním má byť poctivá príkladná práca. Na pošte som s takou chuťou pracoval, že čo som robil sám, po mne robili dvaja, či už v Záhorskej Bystrici alebo Podunajských Biskupiciach. Aj v pastorácii som manuálne odpracoval stovky hodín pri opravách kostolov a stavbách farských budov, najmä v Smoleniciach.

Viem, že mnohí z vás urobili toho viacej, zvlášť rodičia mnohohodných rodín, sociálni pracovníci, obetaví kňazi, rehoľníci, misionári. Ale prosím Pána Boha, ktorému sa budem zodpovedať, aby mi odpustil, že som mohol vykonať viac a lepšie a šťastní ste všetci mladí a mladší, ktorí môžete spolupracovať s Božou milosťou. Teda hlboká viera a pevná vôľa nech nás sprevádza, aby sme mohli povedať so sv. Pavlom: „Milosť Božia mi nebola daná nadarmo“. Na budúce ešte o spolupráci s milosťou vo všeobecnosti a bude to kratšie.

Za nadšenú službu Pánovi sa za Vás modlí Miloslav spod Zobora.

Do videnia v nebi!

POMOC SENIOROM

Október, mesiac úcty k starším ľuďom uplynul, no úctu a pomoc seniorom prejavujeme po celý rok. Detstvo a mladosť sú obdobím, v ktorom človek prechádza formáciou, žije s pohľadom na budúcnosť, uvedomuje si svoje možnosti a pripravuje plány pre dospelý vek. Aj staroba má svoju hodnotu. Ako poznamenáva svätý Hieronym, zmiernuje búrlivé vášne, prehlbuje múdrosť a umožňuje lepšie radiť. V istom zmysle je privilegovaným obdobím múdrosti, ktorá býva plodom skúseností, pretože čas je veľkým učiteľom. Keď nám odrastú deti, alebo prekročíme určitú vekovú hranicu, stávame sa seniormi. Máme pred sebou ešte pekný aktívny život. Ako ho prežiť? Na seniorský vek sa treba pripravovať celý život. Starajme sa o svoje telo, myseľ, citové prežívanie, o duchovné zdravie, o zdravé vzťahy medzi manželmi, medzi rodičmi a deťmi, medzi príbuznými, na pracovisku, so susedmi. Okrem práce majme aj koníčky. S manželom (kou) sa veľa rozprávajme, trávm viac času spolu. Tí, ktorí ovdoveli, prežívajú často svoj kríž samoty, no najbližší príbuzní, či susedia vždy majú preukázať svoju blízkosť a pomoc. Starí rodičia, deti, vnúčatá by sa mali spolu pravidelne stretávať pri rodinných oslavách, spoločných výletoch, dovolenkách, žiaľ počas pandémie sú naše stretnutia obmedzené. Seniori by sa mali starať o svoje zdravie, optimizmus, dostatok spánku, pravidelne sa hýbať, správne stravovať, dodržiavať pitný režim, turistiku, športovať, plávať, behať. O svoju psychiku by sa mali starať čítaním, písať denníky, ľuštíť krížovky. Plánovať si konkrétny deň, týždeň, aktivity, výdavky, dbať na čistotu a poriadok. Ak sme niečo pokazili v živote, môžeme to napraviť, veď máme vždy čas. Nebuďme negatívne naladení, nehundrime, nesťažujme sa, neľutujeme sa. Pestujme optimizmus, vnímajme krásu prírody. Medzi manželmi buďme úprimní, povedzme si čo nás teší, trápi, priznajme svoje hranice. Duchovný život rozvíjajme čítaním Biblie, dennými modlitbami, Eucharistiou /aspoň duchovným sv. prijímaním v čase pandémie/. Čím viac svojich síl dáme, tým bohatší budeme. „*Neodožeň ma v čase staroby, neopušť ma, keď mi sily ochabnú*“ (Ž 71,9). Svätý Ján Pavol II. nás pozval, aby sme boli pozorní na miesto starého človeka v rodine. Často sú to práve starí rodičia, ktorí zaručujú prenos veľkých hodnôt na vnúčence a mnohí ľudia môžu povedať, že práve starým rodičom vďačia za svoje uvedenie do kresťanského života.

I ľudia chorí a starí majú v ľudskej spoločnosti svoje miesto. Vďačnosť, ocenenie a pohostinnosť chorému alebo starému človekovi umožnia, aby sa cítil súčasťou rodiny, spoločenstva. Nie je zriedkavosťou, že „mladí seniori“ ovládajú prácu s počítačom, čo nám uľahčuje sústavný kontakt s nimi, najmä ak majú pohybové problémy alebo sa im nečakane zhorší zdravotný stav, dôležité je nájsť si pre nich čas a nielen príležitostne. Dáva to seniorom pocit istoty, že kedykoľvek to potrebujú, je tu vždy niekto, kto s nimi zdieľa radosti aj starosti.

Anna Jurovčíková

AKO SA MÁM POSTIŤ?

Správa (či prosba) našich biskupov o vyhlásení pôstu za odvrátenie pandémie, spustila mnohé otázky: ako sa postiť, ako prísne, ako dlho, aké sú výnimky a priebeh pôstnej aktivity. Otcovia biskupi vyhlásili počas piatkov až do Vianoc prísny pôst – taký, ako sa zvykneme postiť na Veľký piatok: zdržať sa mäsitých pokrmov, raz za deň sa dosýta najesť s tým, že dvakrát požiť ešte aj menší pokrm.

Ako sa máš teda postiť? Posti sa tak, ako dokážeš. Ak to dokážeš, môžeš byť na seba prísny/a. Ak ti to zdravie nedovoľuje, priblíž sa k tomuto ideálu. Zmyslom pôstu nie je doplaziť sa s vypätím všetkých síl k polnoci. Zmyslom pôstu nie je ani zaangažovať zdravotné zložky a zvýšiť aktivitu výjazdov vozidiel RZP k dehydrovaným a vyhľadovaným veriaticim.

Preto biskupi spomínajú aj ďalšie prostriedky pokánia: modlitba a almužna. Je to jedna z možností, ako dať pôstu zmysel. Napokon, počuli sme to v evanjeliu jednej z nediel: milovať Boha a milovať bližneho (porov. Mt 22, 37. 39). Toto môžu uskutočňovať tí, u ktorých zachovávanie prísneho pôstu by bolo neprimerané (alebo dokonca nebezpečné) pre ich zdravie.

Zmyslom nášho pôstu nemá byť to, že svojmu okoliu dookola dokazujeme, čoho všetkého sme sa v týchto dňoch vzdali. Určite si za to zaslúžime uznanie. To je zároveň aj našou odmenou. No v tej chvíli sme prišli o odmenu, ktorá by nás čakala u Boha (porov. Mt 6, 18).

Pôst je vlastne schopnosť vytvárať vo mne priestor pre iných a pre Boha. Môžem nechať vyniknúť iného. Pri rozhovore sa môžem postiť tak, že dávam väčší priestor človeku, aby mohol on hovoriť. Nemusím mať predsa hlavné slovo. Zaprieť sa v mojom komforte a v aktivitách môjho voľného času, a nechať viac priestoru i chvíľ pre Boha: „Keď sa ty postíš, pomaž si hlavu a umy si tvár, aby nie ľudia zbadali, že sa postíš, ale tvoj Otec, ktorý je v skrytosti“ (Mt 6, 17-18).

Posti sa tak, ako to dokážeš. Posti sa tak, aby si tvojmu pôstu dal/a zmysel. Nech má z teba Boh radosť.

CITÁT NA ZAMYSLENIE

„ÚSMEV NESTOJÍ NIČ A PRINÁŠA MNOHO. OBOHACUJE TOHO, KTO HO PRIJÍMA BEZ TOHO, ŽE BY OCHUDOBŇOVAL TOHO, KTO HO DÁVA. TRVÁ CHVÍLKU, ALE SPOMIENKA NAŇ JE NIEKEDY VEČNÁ. NIKTO NIE JE TAKÝ BOHATÝ, ABY SA BEZ NEHO OBIŠIEL - A NIKTO NIE JE TAKÝ CHUDOBŇÝ, ABY HO NEMOHOL DAROVAŤ.“

JAN WERICH

PRÍBEH PRE POTEŠENIE DUŠE

Dvaja kamaráti sa vydali cez púšť. Predtým sa však pohádali a jeden z nich dostal facku od toho druhého. Dotyčný, než by niečo povedal, zohol sa a napísal prstom do piesku: „Dnes mi môj najlepší priateľ dal facku.“ Putovali ďalej a došli ku krásnej oáze s jazierkom. Rozhodli sa, že sa okúpu. Ten, ktorý dostal facku sa začal topiť, ale ten druhý ho zachránil a vytiahol z vody. Keď sa prebral, vytesal do kameňa: „Dnes mi môj najlepší priateľ zachránil život.“

„Keď som Ťa udrel, napísal si to len do piesku a keď som Ťa zachránil, tentokrát si to vytesal do kameňa.“ – „Prečo?“ A on odpovedal: „Vieš, keď mi niekto ublíži, píšem to len do piesku, aby vietor toto písmo odfúkol na znak odpustenia. Ale keď mi niekto pomôže, vytesám to do kameňa, aby to tam ostalo naveky. A toto robím na znak vďačnosti.“

Poučenie: Nauč si svoj žiaľ a krivdy písať len do piesku a tak zabúdať na to a svoje šťastie vyryť do kameňa a tak pamätať naň stále.

DUCHOVNÝ TESTAMENT SV. MATKY TEREZY

„Ak robíš dobre, ľudia ťa obvinia zo sebeckých a postranných pohnútok.

Ale aj tak rob dobre!

Na dobro, ktoré konáš, sa zajtra zabudne.

Ale aj tak rob dobre!

Čestnosť a úprimnosť ťa robia zraniteľným.

Ale aj tak buď čestný a úprimný.

Čo si za jednu noc budoval, môže sa za jednu noc zrútiť.

Ale aj tak buduj!

Ľudia naozaj potrebujú pomoc, no možno ťa napadnú, ak im pomôžeš.

Ale aj tak pomáhaj ľuďom!

Daj svetu to najlepšie, čo máš a udrú ťa do tváre.

Ale aj tak daj svetu to najlepšie, čo máš!

Ak sa nad tým zamyslíme, tak dobro robiť sa oplatí, dobre žiť sa oplatí, lebo je tu ešte iné hodnotenie, to Božie. Sv. Pavol aj nám hovorí:

„V horlivosti nechabujte, buďte vrúcneho ducha....“ /porov. Rim 12, 9-21/

TOHOROČNÁ TRNAVSKÁ NOVÉNA

Trnavská novéna bude tento rok v „pandemickom režime“. Bude sa konať v duchu storočnice narodenia sv. Jána Pavla II. a z nej sa budú odvíjať jednotlivé témy, na ktoré sa nám prihovoria určené kazatelia. TV LUX bude vždy naživo prenášať o 18 hod. Trnavskú novénu z Baziliky sv. Mikuláša. Všetci veriaci sú pozvaní ju sledovať.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA NOVEMBER 2020

Všeobecný: Aby bol rozvoj robotizácie a umelej inteligencie vždy ľudom na osoh.

Úmysel KBS: Aby sa prehlbovala naša úcta k Svätému písmu, ktoré je prameňom zjavenia pravého Boha.

SVOJU LÁSKU SPEČATILI

Peter Šesták /Smolenice/ a Ing. Katarína Duchoňová /Hor. Orešany/

DO BOŽEJ RODINY PRIBUDLI

Matúš Novák, Hor. Orešany

NA VEČNOSŤ ODIŠLI

Cecília Hečková, Hor. Orešany /83-ročná/
Mária Hečková, Hor. Orešany /93-ročná/

NA DVERE KLOPE ADVENT

V kolobehu cirkevného roka, ktorý sa završuje nedeľou Krista Kráľa, sa nám opäť Adventom začína nový Liturgický rok. Adventné obdobie je časom duchovnej prípravy na slávnosť Božieho narodenia. V prvej fáze Adventu, ktorá je do 16. decembra sa naše srdce zameriava a zamýšľa nad Ježišovým druhým príchodom, ktorý nevieme kedy nastane. Potom nastáva pre nás bezprostredná príprava na Vianoce, kedy chceme osláviť Kristov prvý príchod na našu zem. Aký bude Advent a Vianoce, ešte nevieme. Neprepadnime však nákupnej horúčke, ale nech je pre nás Advent časom radostného očakávania príchodu Božej lásky. A napokon celý náš pozemský život môžeme pripodobniť Adventu, veď sa pripravujeme na večnosť v nebeskej blaženosti. Nuž teda žime v očakávaní, to znamená aj patričnú aktivitu v nábožnosti, aby tak ten náš pozemský život, častokrát všedný, bol preniknutý duchom pravej lásky a tak živej viery.

ČO NOVÉ V LOŠONCI

V uplynulý mesiac sa nám podarilo s Božou pomocou obnoviť vnútrajšok /interiér/ svätostánku na hlavnom i bočnom oltári v kostole v Lošonci. Vnútro bohostánku s motívom Božského srdca je tak obalené jemným molitanom zabaleným do bielej látky, ktorá doslova, akoby vyžarovala svetlo. Srdečné poďakovanie patrí sr. Faustíne, z rehole uršulínok v Trnave. Vďaka jej obetavej práci máme aj nové oltárne plachty i viaceré liturgické doplnky.

Farský mesačník Malokarpatský posol vydáva Rímskokatolícka cirkev farnosť Horné Orešany ako regionálny mesačník pre špecifické skupiny čitateľov so zameraním Cirkev a náboženstvo. Nepredajné. Šéfredaktor: Mgr. Milan Červeňanský, farár, assessor.

Grafická úprava: Ing. Marek Boháček, www.bohacek.sk. Registračné číslo Ministerstva kultúry SR, EV 5305/15.

IČO vydavateľa: 35 594 331, sídlo vydavateľa: Horné Orešany 759, 919 03 Horné Orešany, ISSN 2453-7225.